

Mål C-370/23

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

13 juni 2023

Domstol som begär förhandsavgörande:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Slovakien)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

26 april 2023

Klagande:

Mesto Rimavská Sobota

Motpart:

Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky

[utelämnas]

[domstol som begär förhandsavgörande, målnummer]

BESLUT

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Republiken Slovakiens Högsta förvaltningsdomstol) har vid prövningen av den talan som väckts av **Mesto Rimavská Sobota** (staden Rymawska Sobota, klagande) [utelämnas] Rimavská Sobota, [utelämnas] [adress, identifikationsnummer], som företräds av advokatbyrån [utelämnas], [advokaten uppgifter], mot **Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky** (Republiken Slovakiens ministerium för jordbruk och landsbygdsutveckling, motpart) [utelämnas] [adress] Bratislava i förfarandet för prövning av lagenligheten av motpartens beslut [målnummer] av den 25 juni 2019, avseende klagandens överklagande av den dom som meddelats av Krajský súd v Banskej Bystrici (Regional domstol i Banska Bystrica, Slovakien) [utelämnas] [målnummer] av den 13 maj 2020,

fattat följande **beslut**:

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Högsta förvaltningsdomstolen, Republiken Slovakien) **vilandeförklarar** målet [utelämnas] [*uppgift om rättslig grund i nationell rätt*].
- II. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Högsta förvaltningsdomstolen, Republiken Slovakien) **hänskjuter följande fråga** till Europeiska unionens domstol för förhandsavgörande med stöd av artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF):

Ska artikel 2 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 995/2010 av den 20 oktober 2010 om fastställande av skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden tolkas så, att även försäljning mot betalning av obearbetat virke eller brännved i den mening som avses i bilaga 1 till denna förordning utgör utsläppande av timmer på marknaden, när avverkningen av timret i enlighet med avtalet utförs av köparen enligt säljarens riktlinjer och under dennes tillsyn?

Skäl

1. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Högsta förvaltningsdomstolen) har framställt en begäran om förhandsavgörande till Europeiska unionens domstol avseende tolkningen av artikel 2 b och c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 995/2010 av den 20 oktober 2010 om fastställande av skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden (nedan kallad förordningen).

I.

Twisten vid den nationella domstolen och förfarandet vid de nationella domstolarna

2. Genom motpartens beslut [utelämnas] [*målnummer*] av den 25 juni 2019 (nedan kallat motpartens beslut) i samband med Slovenská lesnícko-drevárska inšpekcia (Slovakiska skogs- och trädinspektionens) [utelämnas] beslut [*nummer*] av den 10 april 2019 (nedan kallat beslutet i första instans) ålade motparten klaganden böter på 2 000 euro i enlighet med 17 § 5 b i zákon č. 113/2018 Z. z. o uvádzaní dreva a výrobkov z dreva na vnútorný trh a o zmene a doplnení zákona č. 280/2017 Z. z. o poskytovaní podpory a dotácie v pôdohospodárstve a rozvoji vidieka a o zmene zákona č. 292/2014 Z. z. o príspevku poskytovanom z európskych štrukturálnych a investičných fondov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (lag nr 113/2018 om utsläppande av timmer och trävaror på den inre marknaden och om ändring och komplettering av lag nr 280/2017 om beviljande av bistånd och stöd till jordbruk och landsbygdsutveckling och om ändring av lag nr 292/2014 om samfinansiering från de europeiska struktur- och investeringsfonderna och om ändring och komplettering av vissa lagar), i dess ändrade lydelse (nedan kallad timmerlagen) för att ha begått en annan administrativ överträdelse enligt 17 § 1 c i timmerlagen, vilken klaganden påstods

ha begått genom att den i egenskap av verksamhetsutövare inte använde ett system för tillbörlig aktsamhet i enlighet med 4 § 1, 4 § 2 och 4 § 3 i timmerlagen. Klaganden ålades också att vidta korrigerande åtgärder.

- 3 Motparten ansåg att klaganden i egenskap av kommun var en juridisk person i den mening som avses i 1 § 1 i zákon č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení (lag nr 369/1990 om kommuner), i dess ändrade lydelse, som på de villkor som föreskrivs i lagen själv förvaltar sin egen egendom och sina egna inkomster. Det rör sig således inte om en organisation som inte har bildats för att bedriva ekonomisk verksamhet eller som inte har kunnat bedriva någon ekonomisk verksamhet.
- 4 Motparten, som instämde med myndigheten i första instans, påpekade att det av säkrade kassabevis framgår att klaganden sålde brännved till fysiska personer genom direktförsäljning [utelämnas]. Dessa kassabevis hänförde sig till formulären ”tillstånd för egen timmerproduktion” och ”L4 43 Ursprungsbevis för timmer”, där timmertypen - brännved - och den relevanta volymen anges. Motparten uttryckte ståndpunkten att det eftersom det rörde sig om en första försäljning av brännved var irrelevant vem som i slutändan avverkade veden. Motparten ansåg att föremålet för den handel som klaganden bedrev var timmer/brännved, och att det för klagandens möjlighet att kvalificera sig som en verksamhetsutövare därför saknade betydelse vem som avverkar de varor som säljs på detta sätt, liksom huruvida det sker en försäljning av redan avverkat timmer eller timmer på rot, men med rätt att avverka detta senare.
- 5 Motparten har även åberopat att det i handlingarna i det administrativa förfarandet även finns ett meddelande om offentlig upphandling avseende ”försäljning av stockar på rot” och en kopia av köpeavtalet [utelämnas] [nummer], som klaganden undertecknade [utelämnas] [datum] med [utelämnas] [utelämnas] [köparens namn] köparen, medan det i artikel II.1 anges att föremålet för avtalet är säljarens (klagandens) skyldighet att ”sälja timmermassa”, och enligt artikel II.2 åtog sig säljaren att göra det möjligt för köparen att ”avverka timmer”. Det framgår av ytterligare bestämmelser i avtalet att ”mätningen av timmermassan” efter avverkningen av timret skulle ske i närvaro av klagandens anställda, det vill säga klaganden vidtog även efter avverkningen av timret ytterligare åtgärder med anknytning till försäljning och utsläppande på marknaden av timret. Föremålet för avtalet var härvid obearbetat virke. Även i det fallet ansåg motparten att det inte spelade någon roll vem som avverkade virket, så länge föremålet för försäljningen endast var timmer. Motparten ansåg att klaganden hade ställning som verksamhetsutövare.
- 6 Eftersom klaganden, i egenskap av verksamhetsutövare, inte använde systemet för tillbörlig aktsamhet på ett korrekt sätt, fann motparten att klaganden hade begått en administrativ överträdelse enligt artikel 17 § 1 c i timmerlagen och påförde klaganden böter av detta skäl.
- 7 Klaganden lämnade in ett administrativt överklagande av motpartens beslut vari den gjorde gällande att den inte hade ställning som verksamhetsutövare, eftersom

den sålde timmer på rot inklusive rätten att avverka timret. Klaganden gav samtidigt uttryck för åsikten att den aldrig hade distribuerat timmer eller trävaror eller använt dem inom ramen för sin ekonomiska verksamhet. Enligt klaganden hade den därför inte ställning som verksamhetsutövare, den omfattades inte av de skyldigheter som föreskrivs i 4 § 1, 4 § 2 och 4 § 3 i timmerlagen och kunde inte heller straffas för att ha underlåtit att fullgöra dessa skyldigheter. Klaganden hänvisade därvid till scenario 10a i kommissionens meddelande K(2016) av den 12 juni¹ 2016, som innehåller så kallade exempel på scenarier för situationer där ett företag/en person anses vara en verksamhetsutövare. Enligt detta scenario gäller följande:

”Ågaren till skogen Z säljer till företag A rätten att avverka timmer på rot på mark som tillhör Z för distribution eller för företag A:s verksamhet.

Företag A blir en verksamhetsutövare när det avverkar timmer för distribution eller för sin egen verksamhet”.

- 8 Genom dom [utelämnas] [målnummer] av den 13 maj 2020 (nedan kallad den överklagade domen) ogillade Krajský súd v Banskej Bystrici (Regional domstol i Banska Bystrica) (nedan kallad förvaltningsdomstolen) klagandens administrativa överklagande. I förevarande fall fann förvaltningsdomstolen att det är av grundläggande betydelse att avgöra om klaganden har ställning som en verksamhetsutövare som enligt artikel 4.2 i förordningen är skyldig att använda systemet för tillbörlig aktsamhet i den mening som avses i artikel 6 i förordningen. Med beaktande av att föremålet för försäljningen i de fall som de administrativa myndigheterna fastställde var timmer, fann förvaltningsdomstolen att det för kvalificeringen av klaganden som en verksamhetsutövare är irrelevant om sådant timmer säljs på rot (när köparen ska avverka timret) eller om det säljs först efter det att det har avverkats. Under alla omständigheter rör det sig om det första utsläppandet på marknaden av timmer, det vill säga tillhandahållande av timmer på valfritt sätt och oberoende av vilken försäljningsteknik som används för distribution eller användning i kommersiell verksamhet. Föremålet för försäljningen var härvid brännved i den mening som avses i bilaga 1 till förordningen.
- 9 Enligt förvaltningsdomstolen utgör scenario 10a i kommissionens meddelande K (2016) endast en rekommendation och kan inte tillämpas i Republiken Slovakien, eftersom det inte är förenligt med bestämmelserna i den nationella lagstiftningen. I den försäljningsmodell som klaganden har valt har köparen inte ens de grundläggande handlingarna för att kunna upprätta och använda ett system för tillbörlig aktsamhet på ett i sak korrekt sätt, eftersom denne inte är registrerad som skogsförvaltare i det relevanta registret i enlighet med zákon č. 326/2005 Z. z. o lesoch (lag nr 326/2005 om skogar). Att överföra ansvaret för tillämpningen av systemet för tillbörlig aktsamhet på köparen skulle således äventyra syftet med

¹ Översättarens anmärkning: det rör sig om kommissionens meddelande av den 12 februari 2016, K(2016) 755 final.

förordningen och zákon č. 326/2005 Z. z. o lesoch. Om klaganden faktiskt hade sålt rätten att avverka timmer på rot, skulle köparen ha varit tvungen att bli skogsförvaltare, som bland annat skulle ha varit skyldig att föra register över skogsbruk och andra därmed sammanhängande register, vilket emellertid inte har skett.

- 10 Klaganden överklagade den överklagade domen till Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Högsta förvaltningsdomstolen). Klaganden anser att det sätt på vilket timret på rot säljs, där köparen avverkar träet, inte omfattas av begreppet ”*utsläppande [av timret] på marknaden*” i den mening som avses i artikel 2 b i förordningen, och att klaganden således inte heller hade ställning som ”*verksamhetsutövare*” i den mening som avses i artikel 2 c i förordningen. Samtidigt hänvisade klaganden återigen till scenario 10a i kommissionens meddelande K(2016), som enligt klaganden skulle vara tillämpligt i dess fall och enligt vilket klaganden inte skulle kvalificeras som en verksamhetsutövare.
- 11 Samtidigt begärde klaganden upprepade gånger att Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Högsta förvaltningsdomstolen) skulle vilandeförklara målet och ställa en fråga till Europeiska unionens domstol för förhandsavgörande om tolkningen av artikel 2 c i förordningen, eftersom det i förevarande fall rör sig om just en tvist om tolkningen av förordningen.
- 12 Motparten tog ställning till klagandens överklagande och vidhöll i huvudsak de argument som framförts i dess beslut. Motparten betonade att de som köpte timmer från klaganden inte ens hade de grundläggande handlingarna för att kunna upprätta och använda ett system för tillbörlig aktsamhet. Endast klaganden, i egenskap av skogsförvaltare (eftersom den inte har överfört rätten att avverka timmer till tredje man), förfogar över och för de olika register som krävs enligt zákon č. 326/2005 Z. z. o lesoch (lag nr 326/2005 om skogar), i dess ändrade lydelse (nedan kallad skogslagen), och är registrerad som skogsförvaltare i enlighet med denna lag, vilket gör det möjligt för den att förfoga över de handlingar som är nödvändiga för användningen av systemet för tillbörlig aktsamhet. Om rätten att avverka timmer på rot faktiskt hade sålts, såsom framgår av klagandens förklaring, hade köparen varit tvungen att bli skogsförvaltare med de rättigheter och skyldigheter som är knutna till detta, vilket emellertid inte skedde här. Motparten har yrkat att Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Högsta förvaltningsdomstolen) ska ogilla klagandens talan.

II.

Unionsrätt

- 13 Artikel 2 b och c i förordningen har följande lydelse:

b) utsläppande på marknaden: leverans för första gången, oberoende av leveranssätt och försäljningsteknik, av timmer och trävaror på den inre marknaden för distribution eller användning i samband med kommersiell verksamhet, mot betalning eller gratis. Det inbegriper också leverans genom

distanskommunikation enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG av den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal. Leveranser på den inre marknaden av trävaror som härrör från timmer eller trävaror som redan har släppts på den inre marknaden ska inte utgöra ett ”utsläppande på marknaden”.

c) verksamhetsutövare: varje fysisk eller juridisk person som släpper ut timmer eller trävaror på marknaden ...

14 I artikel 4.2 föreskrivs följande: *”Verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden ska visa tillbörlig aktsamhet. I detta syfte ska de tillämpa de förfaranden och åtgärder, nedan kallad ett system för tillbörlig aktsamhet, som anges i artikel 6.”*

15 I artikel 19.1 i förordningen anges följande: *”Medlemsstaterna ska fastställa regler om de sanktioner som ska tillämpas vid överträdelser av bestämmelserna i denna förordning och vidta alla åtgärder som krävs för att se till att de genomförs.”*

III.

Nationell rätt

16 I artikel 1§ 1 a i timmerlagen föreskrivs följande: *”I lagen [utelämnas] regleras [utelämnas] rättigheterna och skyldigheterna för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på den inre marknaden för första gången.”*

17 I 4 § 1, 4 § 2 och 4 § 3 i timmerlagen föreskrivs följande:

”1) En verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på den inre marknaden är skyldig att använda systemet för tillbörlig aktsamhet. Systemet ska inte användas om denne släpper ut timmer och trävaror som omfattas av licenssystemet på den inre marknaden. Systemet för tillbörlig aktsamhet ska upprättas i pappersform eller elektronisk form innan timmer och trävaror släpps ut på den inre marknaden.

2) En verksamhetsutövare är skyldig att använda och regelbundet utvärdera systemet för tillbörlig aktsamhet, såvida det inte är ett system för tillbörlig aktsamhet som fastställts av en övervakningsorganisation.

3) En verksamhetsutövare som på den inre marknaden släpper ut timmer och trä från träd och buskar som avverkats i Republiken Slovakien och som är ägare, förvaltare eller skogsförvaltare på skogsmark, förvaltare i enlighet med särskilda bestämmelser, en person som har rätt att avverka timmer eller att avlägsna träbestånd i enlighet med särskilda bestämmelser, en person som är behörig att avverka träd och buskar eller en person som släpper ut timmer och trävaror på den inre marknaden, är skyldig att i systemet för tillbörlig aktsamhet även inkludera information, handlingar och register i enlighet med särskilda

bestämmelser samt information om förfarandet för avverkning av timmer, behandling av timmer och trävaror, transport och utsläppande av timmer och trävaror på den inre marknaden och därmed sammanhängande handlingar.”

- 18 I 17 § 1 c i timmerlagen, i den lydelse som gällde till och med den 31 december 2019 föreskrivs följande:

”En verksamhetsutövare gör sig skyldig till en annan administrativ överträdelse om han eller hon [utelämnas] inte inför ett system för tillbörlig aktsamhet eller inte använder systemet för tillbörlig aktsamhet korrekt och inte underkastar det en utvärdering i enlighet med § 4 § 1, 4 § 2, 4 § 3 eller 4 § 5 [utelämnas].”

- 19 I 17 § 5 b i timmerlagen, i den lydelse som gällde till och med den 31 december 2019 föreskrivs följande:

”Tillsynsmyndigheten ska ålägga böter på 2000–10 000 euro för andra administrativa överträdelser i enlighet med [utelämnas] punkt 1 b, c eller d.”

IV.

Motivering till tolkningsfrågorna

- 20 Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Högsta förvaltningsdomstolen) har på grundval av handlingarna i det administrativa och det rättsliga förfarandet konstaterat att tvisten i förevarande mål avser en sanktionsmekanism som den nationella lagstiftaren har antagit med stöd av bemyndigandet i artikel 19.1 i förordningen. Det är fråga om ett sanktionsförfarande avseende åsidosättande av de skyldigheter som föreskrivs i artikel 4.2 i förordningen som klaganden var skyldig att fullgöra på grund av sin ställning som verksamhetsutövare i den mening som avses i artikel 2 b och c i förordningen. Klaganden har i förfarandet vid förvaltningsdomstolen och i förvarandet vid Najvyšší správny súd Slovenskej republiky i huvudsak väckt frågan huruvida den metod för försäljning av timmer som klaganden valt kan anses utgöra utsläppande av timmer på marknaden i den mening som avses i artikel 2 b i förordningen och, följaktligen, huruvida klaganden faktiskt är en verksamhetsutövare i den mening som avses i artikel 2 c i förordningen som omfattas av skyldigheterna enligt artikel 4.2 i förordningen och den därmed sammanhängande sanktionsmekanismen enligt artikel 19.1 i förordningen jämförd med 17 § 5 b i timmerlagen.
- 21 Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Högsta förvaltningsdomstolen) har på grundval av handlingarna i det administrativa och det rättsliga förfarandet fastställt att klaganden, i egenskap av kommun, är en regional självstyrande enhet som är en självständig juridisk person som förfogar över sin egendom (inklusive timmer). Inom ramen för förfogandet över sin egendom valde klaganden en modell där den mot betalning sålde timmer till fysiska och juridiska personer. I detta avseende agerade klaganden på så sätt att den sålde timmer/trämassa av en viss volym till fysiska och juridiska personer genom ingångna avtal eller genom direktförsäljning, varvid den inte avverkade timret själv, utan det ålåg köparen att

avverka timret (antingen själv eller med hjälp av tredje part). Det framgår av andra avtalsvillkor, liksom av klagandens påståenden under såväl det administrativa förfarandet som domstolsförfarandet, att avverkandet av det timmer som såldes till köparna skedde på så sätt att klagandens behöriga anställda (säljarna) angav specifika träd som skulle avverkas av köparna. Eventuellt angav de det område som skulle avverkas och avverkningen skedde under överinseende av säljarens/klagandens anställda.

- 22 Motparten ansåg att den metod som klaganden hade valt för att bedriva handel med timret utgjorde utsläppande av timmer på marknaden i den mening som avses i artikel 2 b i förordningen och att klaganden, i egenskap av verksamhetsutövare i den mening som avses i artikel 2 c i förordningen, borde ha uppfyllt sina skyldigheter enligt artikel 4.2 i förordningen. Motparten ansåg att det i förevarande fall var avgörande just att klaganden inte överförde rätten att avverka och förvalta timmer på ett visst område i enlighet med nationell lagstiftning till köparna, utan endast sålde timmermassan direkt och att timret skulle avverkas av köparen. Enligt motparten skulle köparna, om klaganden hade överlätit rätten att avverka timmer från ett visst område till köparna, ha blivit skogsförvaltare, som skulle ha registrerats enligt skogslagen (bestämmelser i nationell lagstiftning), och skulle enbart på grundval av denna ställning ha haft tillräcklig information för att kunna tillämpa systemet för tillbörlig aktsamhet. Motparten anser att om det sker en försäljning av en viss volym timmer saknar det mot bakgrund av artikel 2 b i förordningen betydelse vem som har avverkat timret - verksamhetsutövaren är den som har sålt timmermassan och därmed släppt ut den på marknaden.
- 23 Klaganden har bestritt motpartens ståndpunkt och gjort gällande att den av klaganden valda metoden för försäljning av timmer huvudsakligen består i att klaganden, trots att volymen timmer fastställts i avtalet, säljer rätten att avverka timret på rot och således inte längre säljer det avverkade timret. Med hänvisning till scenario 10a i kommissionens meddelande K (2016) av den 12 juni² 2016 (punkt [7] i detta beslut) har klaganden hävdats att en sådan försäljningsmetod innebär att klaganden inte själv släpper ut timmer på marknaden i den mening som avses i artikel 2 b i förordningen och således inte har ställning som verksamhetsutövare i den mening som avses i artikel 2 c i förordningen. Endast köpare som avverkade det sålda timret kunde ha/har en sådan ställning.
- 24 Mot bakgrund av de omständigheter som beskrivs ovan anser Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Högsta förvaltningsdomstolen) att det i förevarande fall är fråga om en tvist om tolkningen av unionsrätten, närmare bestämt artikel 2 b och c i förordningen. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky anser även att tolkningen av begreppen ”verksamhetsutövare” eller ”utsläppande [av timmer] på marknaden” i artikel 2 b och c i förordningen är självständig, oberoende av bestämmelserna i nationell rätt och de antaganden som görs där om vem som ska

² Se fotnot 1.

ha ställning som verksamhetsutövare. [utelämnas] [upprepning av tolkningsfrågorna].

- 25 Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Högsta förvaltningsdomstolen) har vid prövningen av förevarande mål inte funnit något avgörande från Europeiska unionens domstol som rör de frågor som ställts i begäran om förhandsavgörande eller artikel 2 b och c i förordningen och, enligt den domstolens uppfattning, kan något klart svar på de ställda frågorna inte heller direkt utläsas av ordalydelsen i artikel 2 b och c i förordningen. Eftersom de aktuella frågorna rör tolkningen av unionsrätten anser Najvyšší správny súd Slovenskej republiky att Europeiska unionens domstol är behörig att besvara dem.
- 26 Med avseende på tolkningen av artikel 2 b och c i förordningen har Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Högsta förvaltningsdomstolen) i förevarande mål särskilt uppmärksammat förordningens funktion och syfte, nämligen att bekämpa olaglig avverkning och utsläppande på den inre marknaden av trävaror som tillverkats av olagligt avverkat timmer (skälen 1, 3, 15 och 16 i förordningen). Enligt Najvyšší správny súd Slovenskej republiky är det i förevarande fall just fråga om att på ett rimligt sätt fastställa gränserna för tolkningen av artikel 2 b och c i förordningen, på så sätt att förordningens syfte och innebörd samt de skyldigheter som följer av systemet med tillbörlig aktsamhet inte kringgås genom det avsiktliga valet av det sätt på vilket handel med timmer ska bedrivas (försäljning av timmer), å ena sidan, och att begreppet verksamhetsutövare i allt för hög grad eller vid upprepade tillfällen utvidgas i handelsförbindelser till att även omfatta aktörer för vilka detta inte är nödvändigt med hänsyn till förordningens syfte.

V.

[utelämnas]

27 [utelämnas]

28 [utelämnas]

29 [utelämnas]

- 30 Beslutet antogs med majoriteten 3:0 i avdelningen vid Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Högsta förvaltningsdomstolen, Slovakien).

[utelämnas] [vilandeförklaring av målet, resultatet av omröstningen i domstolens avdelning, information om rättsmedel]

Bratislava, den 26 april 2023

[utelämnas] [domarnas efternamn]